

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІВТОРОК
3
СІЧНЯ
1956 року
№ 1 (475)

Ціна 20 коп.

До початку зимової екзаменаційної
сесії залишилося

2 ТИЖНІ.

Всю увагу — підготовці до сесії!

КОМСОМОЛЕЦЬ! БУДЬ НЕПРИМИРНИМ ДО НЕДОЛІКІВ!

Підготовка до сесії на факультетах і кафедрах в основному проходить організовано. Всі кафедри і факультети з початку семестру були укомплектовані висококваліфікованими педагогічними кадрами, деканати провели виробничі наради на всіх факультетах. Їх метою було виявлення відстаючих студентів, выяснення причин їх неуспішності і допомога студентам у підготовці до складання екзаменів.

Основна маса студентів університету старанно готується до заліків і екзаменів. Але не всі використовують створені для навчання умови, не всі свідомо підходять до виконання свого почесного обов'язку — успішного навчання. До цього часу ряд студентів університету не ліквідували академзаборгованість за весняну сесію. Так, студентка IV курсу фізико-математичного факультету Попович не склала екзамену з теорії імовірності, Масленникова — заліку по курсовій роботі, студентка філологічного факультету Бушкіна має заборгованість з політекономії, Сиринець-Ткаченко — з української літератури. На жаль, список боржників можна продовжувати. Найгірші справи в цьому відношенні на біологічному та на історичному факультетах. На історичному факультеті досі не склали екзаменів і заліків з окремих предметів п'ять студентів (Ткач, Бойко, Столяр, Іванов, Шевченко). Серед них студентка Столяр (III курс) до цього часу має заборгованість з педагогіки, історії середніх віків, історії УРСР, фізкультури та курсової роботи. До цього часу не розрахувалися з заборгованістю 8 студентів біологічного факультету. Це Васильєва, Гладішко, Ніколаєв, Баштанар, Сосиновська, Грищенко, Кишко, Шкарбун.

Навність такої кількості заборгованостей на факультетах говорить про те, що питанням підготовки до сесії комсомольські організації факультетів приділяють недостатню увагу. Окремі комсомольські активісти, відповідальні за академічну роботу, не тільки не вживають ефективних заходів щодо ліквідації академзаборгованостей на факультеті, а навіть не знають, хто і з якої причини має академзаборгованість.

Не перший рік громадськість геолого-географічного факультету турбує своїм безжурним ставленням до студентських обов'язків, відсутністю бажання трудитися студент V курсу В. Бондаренко. І в цьому році він

має заборгованість з діалектичного матеріалізму. Комсомольську організацію цього факультету не можна обвинуватити в тому, що вона забуває про ледаря Бондаренка. Ні, не забуває, але далі розмов та нарікань справи не йдуть. Ледарство продовжується. Майбутній «спеціаліст» готується до випуску.

Загальновідомо, що без свідомої дисципліни неможлива ніяка робота. Врахування часу, режим дня, прагнення максимально ефективно використати кожну робочу хвилину — без всього цього неможлива ні фізична, ні розумова творча праця. А з дисципліною у нас не все гаразд. Особливо погані справи в цьому відношенні на фізико-математичному факультеті (академсектори Капуа і Щекотоліна). Тут траплялися випадки, коли на лекції з політекономії з'являлося 50—60 проц. студентів (III курс), або група колективно відвідувала кінофільм під час лекцій і т. д.

Незважаючи на неодноразові попередження, постійно запізнюються студенти філологічного факультету Саядов, Домрін (III курс російського відділу), без поважних причин 12 годин пропустила студентка Вічко, часто пропускає лекції і запізнюється Зинаїда Тросіна (III курс українського відділу). Недисциплінованість відзначаються і окремі курси хімічного факультету.

Не всі комсомольські активісти серйозно задумуються над тим, що такий стан відвідування лекцій негативно вплине на результати сесії. Не всіх активістів турбує це питання. Візьмемо такий факт: студенти II курсу хімічного факультету випустили перший номер газети «Сокурник», в якій розповідають, що окремі студенти пропускають лекції з фізики та англійської мови. А академсектор факультету т. Панова не зацікавилась цим питанням, не надала активу II курсу ніякої допомоги в боротьбі з прогульниками, сподіваючись, що «курс сам розбереться».

Вишезагадані недоліки вимагають негайного поліпшення учбової дисципліни та навчального процесу. До сесії залишилися лічені дні. Їх потрібно заповнити повсякденною напруженою роботою. На факультетах та кафедрах потрібно забезпечити повне і якісне виконання програмового матеріалу, довести до відома студентів дні консультацій.

Всю увагу — підготовці до сесії!

ТЕЛЕГРАМА

ОДЕСА ДЕРЖУНІВЕРСИТЕТ РЕКТОРУ ЛЕБЕДЬОВУ С. І.
ПРОФЕСОРОВІ ПУЗАНОВУ ВІНОГРАДОВУ

СЛАВА

Берегів шостого континенту гаряче поздоровляємо вас всіх професорів викладачів студентів наступаючим Новим роком бажаємо вам радісно провести новорічні свята ознаменувати Новий рік високими показниками навчання прийміть новорічний привіт всіх вихованців вашого університету заочників моряків флотилії тчк Рад повідомити що всі ваші замовлення експонатам цьому році виконані повністю

СОЛЯНИК

Товаришу! В підготовці до сесії цінуй кожну робочу хвилину!

НЕ ПОСТУПИМОСЬ ПЕРШИМ МІСЦЕМ

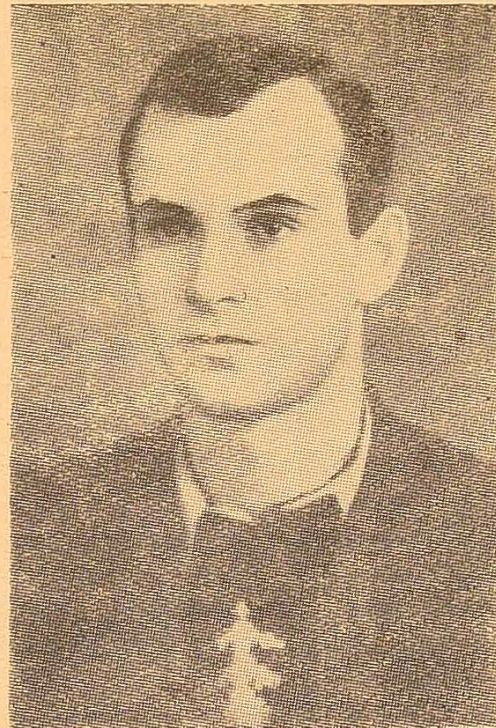
Специфікою нашого факультету є те, що вивчення хімії на всіх курсах супроводжується лабораторною практикою.

Тому добросовісна підготовка до лабораторної практики сприяє набуттю міцних знань і є запорукою успішного складання екзамену.

Наближається найнапруженіший період у навчальному процесі — сесія. Одержані за семестр знання потрібно узагальнити, систематизувати, поглибити. Тому зараз, як ніколи, потрібно розпланувати час розумно і вміло, берегти кожну хвилину робочого часу.

Хочеться, щоб наш факультет і в цю сесію зайняв перше місце по успішності.

Е. МИСЮК, студентка V курсу хімічного факультету.

На фото: М. Мірак'ян відмінник III курсу фізмату.

НА ОБЛІКУ КОЖНА ГОДИНА

Зараз наша група працює з великим напруженням. Програми третього курсу більш трудомісткі, ніж на першому і другому. Серед екзаменів, які нам треба складати в зимову сесію, — історична граматики, одна з найважливіших дисциплін для філологів. Вперше складаємо ми залік з політекономії. Немало сторінок треба перечитати, готуючись до заліку з зарубіжної літератури, до екзамену з української літератури. Крім того, специфіка цього навчального року, час, відданий роботі на допомогу колгоспникам, теж дають себе відчувати.

Щоб добре скласти заліки та іспити, потрібно велике напруження волі, велика дисциплінованість, товариська підтримка і допомога одного одному. І це є в нашій групі. Кожен студент знає, що товариші завжди допоможуть йому у важку хвилину,

що вони не пропустять і його негативних вчинків, вкажуть на помилки, як це було, наприклад, на останніх профспілково-комсомольських зборах групи, присвячених підготовці до зимової сесії. І хоч іноді і нарікали окремі студенти на «жорстокість» старости групи С. Балана, який не дасть «спокійно» пропустити ні години, але в групі майже немає тепер пропусків лекцій без поважних причин, і цим задоволена вся група.

До сесії залишилися лічені дні. Кожна година взята на облік. Ми знаємо, наскільки відповідальне випробування чекає нас, але сподіваємось, що напружена робота дасть свої результати.

Л. МІШАНЧУК, Н. БУЧКО,
студенти III курсу філологічного факультету.

ЗИМОВА СЕСІЯ НАБЛИЖАЄТЬСЯ

Через декілька днів починається зимова сесія. В цю сесію ми складемо серйозний екзамен з усної народної творчості та залік з латинської мови. Враховуючи трудність цих предметів, я почала готуватися до них зразу після закінчення весняної сесії. До зимової сесії нам треба було здати три контрольні роботи. Для виконання контрольної роботи з основ марксизму-ленізму я використовувала першоджерела, ходила до університетської бібліотеки, підбирала потрібний матеріал. Особливо старанно готуюся до екзамену з усної народної творчості. Я працюю з другої половини дня, і тому підготовка в основному припадає на ранковий час.

Кожного дня я приділяю заняттям не менше трьох годин. При підготовці, в основному, керуюсь порадами, які були нам дані викладачами в період настановної сесії. З усної народної творчості нам треба було законспектувати ряд матеріалів. Для цього я відвідувала читальний зал нашої університетської бібліотеки. Бібліотечний персонал з великою увагою ставиться до заочників, допомагаючи підібрати потрібну літературу. Крім того, я декілька раз зверталась з питаннями до т. Петряєвої. Готуючись до заліку з латинської мови, я насамперед вивчила матеріал, потрібний для виконання контрольної роботи, а тепер повторю весь матеріал. Думаю, що все це допоможе мені успішно скласти залік та екзамен.

Т. СУХЕР, студентка I курсу філологічного факультету, заочного відділу.

ПРО ПІДГОТОВКУ ДО СЕСІЇ

27 грудня відбулися відкриті партійні збори на геолого-географічному факультеті. На порядку денному зборів стояло питання про підготовку факультету до сесії. Доповідач декан факультету О. М. Смирнов відзначив, що незважаючи на те, що колектив факультету в цьому семестрі багато часу приділив польовим роботам, навчальний семестр проходить нормально.

Добре проходять семінарські заняття, практичні роботи. Це свідчить про те, що студенти серйозно готуються до екзаменаційної сесії. Погано, що за обмеженістю часу мало проводилося колоквіумів.

Серйозним недоліком в навчальному процесі є погана трудова дисципліна студентів. Заходи, вжиті з боку деканату і громадських організацій, привели до того, що в грудні дисципліна поліпшилася.

Виступаючи в преніях по доповіді С. М. Смирнова, старший викладач Б. Л. Гуревич вказав, що ре-

зультати проведених колоквіумів ніде не обговорювалися, що на кафедрах погано поставлена методична робота, немає обміну досвідом роботи.

Доцент Д. М. Щербаков розповів про позитивні наслідки проведених семінарських занять на I курсі географів.

Студентка Прихожаєва сказала у своєму виступі, що старший викладач Самойленко швидко читає курс політекономії, мало зрозумілим курсом є електротехніка (читає Міхо).

Доцент Л. Б. Розовський говорив про недоліки, які виявилися під час захисту дипломних проектів студентами IV курсу. Більшість з них мала характер звичайних робіт, в яких відсутня розрахункова частина.

Старший викладач Л. Х. Калустян вніс пропозицію, щоб кожний викладач сам цікавився, кого з студентів немає на його лекції. Це сприятиме значному поліпшенню трудової дисципліни на курсах.

Доцент Л. І. Пазюк зупинився на

питанні про критерій оцінок, про підвищення значення відмінної оцінки. Л. І. Пазюк вказав, що викладач повинен слідкувати за систематичною підготовкою студентів з лекційного матеріалу.

Старший викладач М. І. Савченко зауважив, що громадськість послабила боротьбу за успішність і дисципліну, що час, наразті, розлучитися з такими порушниками навчальної і трудової дисципліни, як студент V курсу Бондаренко, який до цього часу не склав 2 екзаменів.

Доцент Ф. Є. Петрунь вказав на недоліки в складанні графіку виконання навчального матеріалу: в липні місяці співпадають заняття на заочному секторі і візди викладачів для проведення літньої виробничої практики.

Партійні збори прийняли рішення, спрямоване на забезпечення успішного проведення зимової екзаменаційної сесії.

Агітаційна робота на фізико-математичному факультеті

Однією з форм політико-виховної роботи є проведення політінформації в академічних групах, загальне число яких на фізико-математичному факультеті дорівнює 29 (з них на перших трьох курсах—19, на IV і V — 10 груп).

На перших трьох курсах політінформації проводять прикріплені агітатори з професорсько-викладацького складу та аспіранти 1-го року навчання.

Більшість агітаторів факультету добре знайомі з агітаційною роботою, тому що працюють агітаторами вже не перший рік. Такі викладачі, як Поліщук, Матвієнко, Кривцова, Гуменюк, Філянська, мають вже понад п'ятирічний стаж цієї роботи.

Молоді агітатори—асистенти й аспіранти Дивакова, Міхо, Шиманський, Кнаб, Шашкіна, Рубльов—вихованці нашого факультету, а тому теж добре знають цю роботу. Мені здається, що їх робота як агітаторів полегшується можливістю проаналізувати помилки, які допускалися агітаторами-викладачами в той час, коли вони самі були ще студентами, і не повторювати подібних помилок у своїй роботі.

На старших (IV й V) курсах політінформації проводяться самими комсомольцями під керівництвом комсоргів. Останні призначають на кожному занятті одного або двох відповідальних за проведення наступного заняття.

Робота агітаційного колективу проходить за загальним планом партійного бюро університету, під безпосереднім керівництвом партійного бюро факультету.

Агітатори, а також представники старших курсів регулярно відвідують семінари, які проводить партійне бюро університету. Раз на місяць проводяться політзаняття за факультетською тематикою.

Партійне бюро факультету тричі на своїх засіданнях розглядало питання про стан агітаційної роботи на факультеті. Всі члени партійного бюро факультету відвідують політзаняття в групах, вказують агітаторам на недоліки в проведенні окремих занять, здійснюючи, таким чином, контроль за їх проведенням.

Немалих труднощів у питанні контролю завдає наявність великої кількості академічних груп. Тому спочатку основну увагу було звернуто на перший курс. Контроль же за роботою IV й V курсів був послаблений. Це призвело до того, що комсомольці IV курсу (як математики, так і фізики) проводили заняття несистематично. Партійне бюро виділило студента-комуніста т. Генендера на допомогу відповідальному від партбюро за агітаційну роботу для контролю за проведенням політзаняття на IV й V курсах.

Як відомо, форми проведення політзаняття різні: одні теми потребують живої бесіди, інші — доповідей і т. д.

Для того щоб поліпшити проведення політзаняття в цьому учбовому році, ми поставили завдання боротися з формалізмом в агітаційній роботі, домагатися дійовості політичної агітації.

Деякі успіхи в цьому відношенні вже є. Більшість політзаняття проходить в формі бесід, в яких бере участь більша частина групи.

Багато агітаторів факультету не обмежують свою роботу проведенням бесід лише в стінах університету, але й відвідують гуртожитки (Шиманський, Дивакова, Попович та інші). Агітатор Шиманський побував у тих студентів своєї групи, які живуть на приватних квартирах. У

таких агітаторів, звичайно, більший контакт з студентами, а тому й результати агітаційної роботи повинні бути кращими. Агітатори, а також комсорги V курсів іноді проводять заняття, не чекаючи понеділка, в тих випадках, коли відкладати обговорення тих чи інших подій немає рації.

З темами наступних занять, планами їх і списком літератури агітатори знайомлять студентів заздалегідь, щоб вся група мала можливість підготуватися. Але в деяких групах студенти самі виділяють доповідачів по кожному пункту плану (4-а група фізиків II курсу, 1-а група математиків III курсу, що зменшує активність при проведенні занять і знижує відповідальність всієї групи за якісне проведення політзаняття. Формалізм, який ще є в агітаційній роботі, проявляється і в тому, що не всі студенти читають газети (група математиків I курсу, група математиків II курсу). Ще мало уривкоманітуються форми проведення політзаняття, рідко агітатори використовують у своїй роботі художню літературу. Рідко організуються колективні відвідування кіно і театрів з наступним обговоренням.

Взагалі, для покращення політико-виховної роботи необхідно, щоб у всіх викладачів був тісний контакт зі студентами, щоб кожний викладач відчував свою відповідальність за виховання студентів не лише під час лекцій, а і в позалекційний час.

Тоді загальними силами можна буде добитися поліпшення дисципліни і підвищення успішності на факультеті.

Н. Г. ПУШЕК.

БІЛЬШЕ УВАГИ „НАУКОВОМУ БЮЛЕТЕНЮ“

Однією з важливих ділянок роботи факультетського НСТ є робота «Наукового бюлетеня». «Науковий бюлетень», як відомо, повинен бути центром, який систематично підводить підсумки роботи наукових студентських гуртків, Ради НСТ факультету, викриває недоліки в їх роботі, висвітлює досвід роботи кращих гуртків. «Науковий бюлетень» повинен бути рупором всієї наукової роботи студентів факультету, допомагати в їх академічній роботі. А головне, потрібно, щоб студенти читали цей «Науковий бюлетень», щоб будь-яка затримка з його виходом викликала б у студентів таке ж обурення, як, наприклад, невихід факультетської газети. Таким «Науковий бюлетень» зможе стати лише тоді, коли його матеріали будуть актуальними і цікавими, коли він буде нерозривно зв'язаний з життям гуртків, коли він виходитиме систематично й буде добре оформлений.

Як же у нас на факультеті справи з роботою «Наукового бюлетеня»?

Редколегія нашого бюлетеня складається з 6 чоловік, причому редактор є одночасно і членом Ради НСТ. Всі матеріали друкуються в двох примірниках, що дозволяє нам мати свій архів. До цього учбового року «Науковий бюлетень» виходив в нас раз на 2 місяці, що призвело до значного відставання його від життя. Зараз «Науковий бюлетень» виходить один раз на місяць, і робиться все необхідне для того, щоб випускати не менше двох номерів на місяць. Головні труднощі, звичайно, у нас пов'язані з комплектуванням редколегії. Справа в тому, що людей, які зміють маювати або друкувати на машинці, як

правило, забирають в редакцію для факультетської стінгазети. Додаткові труднощі виникають і тому, що не завжди редакція забезпечена папером і фарбами. І в цьому багато вини профбюро факультету, якому, як видно, немає ніякої справи до «Наукового бюлетеня». В останніх 6 номерах «Наукового бюлетеня» було вміщено 52 статті та замітки. Ця статистична довідка має значення для аналізу роботи всього «Наукового бюлетеня» в цілому і кожного його відділу зокрема. Було вміщено 12 статей з аналізом роботи гуртків і Ради НСТ, 17 наукових статей студентів та викладачів, 4 статті з методики наукової праці, 10—критика і бібліографія, 4—історія культури і мистецтва і т. д.

Велику зацікавленість у студентів нашого факультету (та й у студентів інших факультетів) викликали статті А. Будова «Бетховен в оцінці Ромен Роллана» та С. Матвеева «Батько російської музики».

Хочеться ще раз підкреслити, що профбюро зовсім не цікавиться роботою «Наукового бюлетеня», хоч повинно це робити.

Заслужує уваги пропозиція А. Бачинського («За наукові кадри», № 38 (472) про необхідність проведення семінарів редакторів «Наукових бюлетенів». Мені здається, що час поставити і питання про проведення конкурсу на кращий «Науковий бюлетень» в загальноуніверситетському масштабі.

А. ФЛАНЦБАУМ, студент курсу історичного факультету, редактор «Наукового бюлетеня».

З'їзд СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ

Метою соціалістичної революції є не лише скинення буржуазії і завоювання диктатури пролетаріату, а, головним чином, побудова комуністичного суспільства. Головною ланкою в побудові соціалізму і комунізму є індустріалізація країни.

XIV з'їзд Комуністичної партії, що відбувся в грудні 1925 року, спираючись на вказівки Леніна, а також виходячи з внутрішньої і міжнародної обстановки, намітив гігантську програму соціалістичної індустріалізації країни.

Соціалістична індустріалізація означала не всякий розвиток промисловості, а розвиток важкої промисловості і насамперед виробництво засобів виробництва.

Одна з причин залежності Росії від інших країн полягала в тому, що в царській Росії майже не була розвинута важка промисловість. Вона складала лише 6,8% до загальної обсягу промислового виробництва.

Індустріалізація означає ріст соціалістичного сектора виробництва і поступове знищення капіталістичного сектора. Перед партією стояло завдання: шляхом соціалістичної індустріалізації забезпечити економічну самостійність нашої країни. Соціалістична індустріалізація повинна була створити необхідні матеріально-технічні передумови для колективізації сільського господарства. Важка промисловість повинна була стати основою реконструкції всіх галузей народного господарства на базі но-

вої техніки, основою росту виробництва предметів народного вжитку, ліквідації безробіття і докорінного поліпшення матеріального і культурного рівня народу. Індустріалізація повинна була привести до ліквідації фактичної нерівності народів, до зміцнення дружби і співробітництва між ними.

На XIV з'їзді партії була викрита опортуністична лінія троцькістів і зинів'євців, які намагалися спрямувати розвиток нашої країни так, що вона повинна була надовго залишитися аграрною. А це означало перетворити нашу країну на придаток капіталістичного господарства. Соціалістична індустріалізація означає кількісний і якісний ріст робітничого класу, зміцнення союзу робітничого класу з селянством і посилення керівної ролі робітничого класу, зміцнення диктатури пролетаріату. Виходячи з усього цього, з'їзд вказав на необхідність швидкими темпами проводити індустріалізацію, використати досягнення передової науки і техніки, боротися за зниження собівартості промислової продукції, за раціоналізацію виробництва, за режим економії і т. д.

Одним з найважливіших завдань, поставлених з'їздом, було всебічне зміцнення зв'язку пролетаріату СРСР з західноєвропейським пролетаріатом і пригнобленими народами. Виходячи з можливості мирного співіснування двох систем, з'їзд зобов'язав

ЦК й надалі неослабно проводити політику миру, політику викриття агресорів, боротися за колективну безпеку.

XIV з'їзд вказав партії на шляхи і засоби здійснення соціалістичної індустріалізації. З'їзд викрив спроби ворогів партії послабити союз робітничого класу і трудящих селян, з особливою силою підкреслив необхідність зміцнювати цей союз на новій виробничій основі, розвивати важку промисловість для внутрішнього ринку. Особливу увагу з'їзд приділив боротьбі за єдність рядів партії, як вирішальної умови здійснення соціалістичної індустріалізації. Була викрита і ізольована «нова опозиція» Зинів'єва і Каменева, які заперечували можливість перемоги соціалізму в нашій країні і намагалися порушити сталю єдність Комуністичної партії. З метою зміцнення рядів партії, посилення її керівної ролі, з'їзд вказав на необхідність підвищення активності членів партії, поглиблення їх зв'язків з масами, зобов'язав вести боротьбу з бюрократизмом, впроваджувати в життя Статут партії, підвищувати теоретичний рівень комуністів, особливо партійного активу. З XIV з'їзду наша партія стала називатися ВКП(б).

З метою мобілізації мас на виконання намічених з'їздом завдань в справі соціалістичної індустріалізації були прийняті рішення щодо роботи профспілок і комсомолу.

З'їзд підкреслив, що профспілки повинні поєднувати боротьбу за соціалістичну індустріалізацію (розгортання соціалістичного змагання і ударництва, боротьба за підвищення

продуктивності праці, за режим економії і т. д.) з роботою по поліпшенню матеріального і культурного рівня трудящих, по вихованню їх в комуністичному дусі, повинні боротися з бюрократизмом і тяганиною тощо.

Резолюція з'їзду «Про роботу комсомолу» стала бойовою програмою діяльності молоді в період соціалістичної індустріалізації.

Озброєна історичними рішеннями з'їзду, Комуністична партія мобілізувала творчі сили народу на їх здійснення.

Завдяки перевазі соціалістичної системи над капіталістичною, героїчній праці радянського народу і керівництву Комуністичної партії, за небувало короткий строк наша країна перетворилась в могутню індустріальну державу, була проведена колективізація сільського господарства, ліквідовані експлуататорські класи і побудований соціалізм.

За роки радянської влади і особливо після XIV з'їзду був здійснений стрибок вперед у галузі розвитку промисловості, насамперед важкої.

Спираючись на важку індустрію, Комуністична партія намітила науково-обґрунтовану програму крутого піднесення всіх галузей сільського господарства, дальшого росту легкої і харчової промисловості.

Липневий Пленум ЦК КПРС (1955 рік) підвів підсумки роботи промисловості, відмітив великі успіхи в її розвитку, підкреслив керівну роль важкої промисловості для розвитку всього народного господарства.

Радянський народ сприйняв рішення липневого Пленуму ЦК КПРС як свою бойову програму і успішно

їх здійснює. Виконання рішень Пленуму приведе до дальшого зміцнення економічної, політичної і воєнної могутності нашої Батьківщини, до дальшого підвищення матеріального і культурного рівня народу.

Радянський народ надає безкорисну допомогу країнам народної демократії, а також народам тих країн, які вирвалися з колоніального рабства, в справі устаткування, проектування і будівництва підприємств навчання технічних кадрів, використання передових методів праці і всього досвіду радянського будівництва.

Велике значення для здійснення плану індустріалізації Китаю має допомога Радянського Союзу Китайській народній республіці в будівництві і реконструкції 141 підприємства, в тому числі декількох металургійних комбінатів, підприємств по видобуванню і переробці кольорових металів, вугільних шахт і т. д.

Радянський народ допомагає й індійському народові будувати велику індустрію. Радянський Союз на протязі трьох років повинен поставити, а Індія закупити один мільйон тонн прокату чорних металів, устаткування для добування нафти, устаткування для горнодобувної промисловості і т. д.

Ця допомога буде сприяти швидкому зміцненню Індії і перетворенню її в економічно незалежну державу.

Країни народної демократії під керівництвом комуністичних і робітничих партій, при допомозі Радянського Союзу створюють соціалістичну економіку, в якій керівну роль відіграє соціалістична промисловість.

І. ГАНЕВИЧ, М. ЛИСЕНКО.

Бути такими, як Павло Корчагін

Часто ми запитуємо: яка риса повинна бути головною, провідною в характері комсомольця? Що є головною в його роботі, навчанні, житті?

На ці питання ми знаходимо відповіді в численних книгах про нашу молодь, про її буденні і в той же час героїчні діла, про її прекрасні прагнення і досягнення на шляху до загальної мети—перемоги комунізму.

Ідеалом, до якого всі ми прагнемо, є Павло Корчагін. В ньому ми бачимо втілення найкращих рис радянської молоді людини.

Павло Корчагін прагнув до того, щоб з користю для людей прожити кожний свій день. Його девізом були слова: «Я вважаю для себе злочинном прожити бездіяльно хоча б один день».

Ці слова Павла Корчагіна стали девізом кращих наших комсомольців. У повсякденному труді, в громадській роботі вони виховують в собі кращі риси комсомольця.

Багато старшокурсників нашого університету прекрасно пам'ятають і знають кращих наших товаришів — І. Матковську, В. Фашенку, Ю. Мотвилову, А. Слюсаря та інших.

Ірину Матковську поважали і любили за її душевну красу, яка так яскраво виявлялася у її повсякденному труді,—в навчанні, комсомольській роботі. Іра гаряче любила свій колектив. Її любов до колективу проявлялася в чуйному ставленні до товаришів, з однієї сторони, і в суворій непримиренності до їх недоліків, з другої. Виховані в ній комсомолом активність, оптимізм, віра в свої сили, прагнення завжди бути корисною колективі, сила волі до перемоги — це дуже важкий період її життя.

Прикута до ліжка, Іра не залишала роботу, продовжувала турбуватися про своїх товаришів, підтримувати їх. Ми всі пам'ятаємо її пристрасні листи до товаришів по факультету, де вона говорила, що та школа виховання волі, яку вона пройшла у нас на факультеті, допомогла їй витримати суворі випробування життя. За час тяжкої тривалої хвороби Іра змогла підготувати і скласти кандидатський мінімум. Вона і зараз вперто продовжує своє навчання.

Життя нашого колективу показало, що лише ті люди, які повсякденно виховують в собі наполегливість у праці, вміння трудитися, вміння зосереджувати всі сили для досягнення головної мети — стати повноцінними спеціалістами і вихователями, — лише вони вміють переборювати всі труднощі, які зустрічаються в їх житті. Говорячи про це, мимоволі згадуєш слова М. Островського, що для досягнення великої мети людина повинна мобілізувати, зібрати всі свої сили. Саме так вміють жити і працювати згадані нами товариші.

Але не всі наші комсомольці і навіть комсомольські активісти є такими. Наведемо приклад. Вже весь факультет чув про першокурсника В. Мороза. Чули ми його виступ на зборах, чули й те, як його товариші негативно відзиваються про його роботу як старости. В чому ж справа? З одного боку, це — активний комсомолець, якого хвилюють недоліки в житті колективу, але, з другого боку (і це викликає незадоволення товаришів), для нього характерна розпороченість в роботі, внутрішня незібраність, зайва метушливість. Валентина можна бачити і в редакції газети «За наукові кадри», і в бюро літературної студії, і в літоб'єднанні, він же — староста курсу. Про все він клопочеться, все його хвилює, але результатів у роботі дуже

мало, і це тому, що, хапаючись за все відразу, він не може вникнути в суть жодного питання і довести його до кінця. Крім того, він не прислуховується до серйозних зауважень товаришів (навіть тих, хто набагато старший і досвідченіший за нього), а це — результат його нескромності, нічим поки що не виправданій високої думки про себе. Нам хочеться серйозно, по-товариському нагадати В. Морозові, що без виховання в собі зібраності, вміння доводити розпочату справу до кінця, скромності, уважного ставлення до зауважень товаришів йому буде важко в майбутньому цілеспрямовано навчатися, працювати і заслужити повагу товаришів.

Часто в газетах, на зборах ми зустрічаємо прізвища Бушкіної, Парцхаладзе, Добродеєва та деяких інших. Їх завжди критикують за погане навчання, безвідповідальне ставлення до свого найважливішого обов'язку. Це так. Але основою цього несерйозного, халатного ставлення до навчання, основою зневажливого ставлення до справедливої критики товаришів безперечно є відсутність сили волі, невміння примусити себе працювати так, як це належить радянському студенту. Цікаво, що ці товариші читали «Як гартувалася сталь», «Молоду гвардію» та багато інших книг про комсомол. Але що вони взяли з цих книг для себе? — Нічого.

Л. Бушкіна прийшла до нас на IV курс. Але й за цей короткий час ми встигли взнати її, взнати головні риси її характеру — несерйозність, байдуже ставлення до життя, до праці, до колективу, дрібязкість інтересів, далі яких вона нічого не бачить. І справедливо про неї говорять: «Це — нерадива, нетрудолюбива людина». Цікаво знати, чи замислювалася хоч раз Бушкіна над метою свого життя, чи є взагалі в неї велика (саме велика, справжня) мета в житті. Нам здається, що її немає. І природно виникає питання: чи потрібні нам подібні спеціалісти з дипломами, які самі не знають, навіщо вони їм.

Але іноді зустрічаються в нас люди, у яких є мета, є добре бажання бути корисним, є й чималі здібності, і розум, але яким невістачає волі для активного і послідовного здійснення своєї мети. До таких людей, які живуть «благими прагненнями», можна віднести П. Хиджакадзе. Чим, як не відсутністю сили волі, внутрішньої зібраності і дисциплінованості, можна пояснити те, що П. Хиджакадзе три місяці «прагнув» ліквідувати академічну заборгованість за IV курс (екзамен з політичної економії)? Проте теоретично Хиджакадзе розуміє, що людина, яка не вміє звітувати перед власною совістю за свої вчинки, не може бути й хазяїном слова, яке дано колективу (адже декілька раз він обіцяв групі скласти екзамен). Зрозуміло, що поки Хиджакадзе не стане хазяїном своєї волі, доти й здібності, які в нього є, і прагнення його не знайдуть собі застосування і не принесуть користі ні йому, ні колективі, в якому він житиме і працюватиме.

Виховання в собі сили волі, активності, принципності в поєднанні з умінням доводити кожен розпочату справу до кінця складає одну з найважливіших властивостей комсомольця і тим більше комсомольського керівника. Ми хочемо зупинитися на цьому особливо тому, що зараз багато комсомольських керівників нашого факультету мало думають про виховання в собі саме цієї риси.

Декілька слів про роботу В. Крутиуса, члена бюро ЛКСМУ факультету. Цінною і необхідною для кожного комсомольського керівника є здатність активно, жваво відкликатися на кожен подій в житті факультету і групи, де він вчиться. Віді властива ця риса. Він вміє дати правильну оцінку тому чи іншому явищу, вміє добре виступати на зборах (цього вміння, до речі, невістачає багатьом членам факультетського та курсових бюро). Але Крутиус не виробив у собі ще вміння правильно поєднувати слово комсомольського керівника з конкретною справою, з конкретною роботою в комсомольських групах. Ентузіаст в душі, він не вміє передати цей ентузіаз жодному з наукових секторів курсових бюро. За весь семестр він і разу серйозно не говорив з ними про цілі, завдання і форми наукової роботи. Це говорить про те, що Віля не виховав у собі наполегливості і зібраності, без яких і правильне розуміння, і правильна оцінка фактів не можуть привести до бажаних результатів. Навпаки, це призводить до відсутності конкретного керівництва членами курсових бюро. Таким чином, активність Крутиуса не є дійовою активністю. Крутиус впевнений, що цілком достатньо дати вказівку членові курсового бюро на засіданні бюро. Ми ж вважаємо, що такий стиль роботи неправильний. Нам здається, що це питання заслуговує спеціального детального обговорення, дискусії про стиль роботи членів факультетського бюро на сторінках нашої газети.

Невпевнено рисою комсомольця є принципність, яка виявляється в сміливій критиці і самокритиці, в непримиренному ставленні до недоліків, в готовності завжди до кінця відстоювати правильну точку зору.

Ясне розуміння своєї благородної мети, шляхів її здійснення, дійова активність, принципність, прагнення кожного дня приносити користь своєму колективі — ось ті основні риси, які наш колектив повинен виховувати в кожному комсомольцеві.

Р. ІВАНОВ, П. ФОЛЯ.

ДО ПІДСУМКІВ РОБОТИ ВСЕСОЮЗНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПО НАПІВПРОВІДНИКАХ

Нова галузь фізики—фізика напівпровідників—в останні роки викликає величезний інтерес не лише в широких колах дослідників, але й у працівників промисловості.

Напівпровідники, які раніше були проміжною ланкою між металами та діелектриками, стали зараз основою фізики твердого тіла. Вони займають особливе місце у зв'язку з тим, що майже вся оточуюча нас неорганічна природа складається з напівпровідникових речовин. Графіт, кремній, германій, багато хімічних з'єднань і вся різноманітність руд і мінералів, що зустрічаються в природі, являють собою напівпровідники.

Як відомо, в напівпровідниках зв'язок між електронами порівняно слабкий, що обумовлює можливість визволення електронів під впливом тепла, світла та радіоактивних випромінювань. Ці властивості напівпровідників дозволяють широко застосовувати їх у вимірвальній техніці, автоматичній, енергетиці, радіотехніці та електроніці.

Ще в перші роки досліджень в галузі напівпровідників радянські фізики створили фотоелементи із залізу міді і селену. Однак коефіцієнт корисної дії таких фотоелементів дорівнював лише 0,1—1%. Зараз же коефіцієнт корисної дії нових типів фотоелементів досягає 10%.

В широку електротехнічну практику увійшли напівпровідникові тверді випрямлячі перемінного струму з германію та кремнію, к.к.д. яких досягає вже 98%.

Чутливість напівпровідників до зовнішнього впливу (впливу світла

температури тощо) відкрила можливість застосування їх у вимірвальних приладах. За допомогою так званих термісторів (термоопорів) здійснюється вимірювання температури і автоматичне керування нею.

Для контролю температури дуже слабо нагрітих об'єктів застосовується фотоопора з селену, сірчастого галію, кадмію, сірчастого і телуристого свинцю, чутливі до різних ділянок спектру, в тому числі і до далеких інфрачервоних променів.

Напівпровідникові пари з великими термоелектрорушальними силами да-

ють можливість застосовувати їх не лише для підвищення чутливості вимірвальних приладів, але й для перетворення деяких кількостей теплової енергії на електричну для одержання тепла і холоду. Як відомо, одним з перших практичних застосувань напівпровідникових термоелементів був генератор ТГК-3 на керосиновій лампі, призначений для радіоприймачів.

Друга галузь застосування напівпровідникових термоелементів—холодильне устаткування, яке дозволить здійснити виготовлення холодильників.

Перелічені приклади далеко не вичерпують всієї багатогранності технічного застосування напівпровідників.

Підсумкам досліджень в галузі напівпровідників була присвячена Всесоюзна конференція в Ленінграді, скликана Комісією по напівпровідниках при АН СРСР. В роботі конференції взяли участь представники ряду вузів і науково-дослідних інститутів країни, а також представники промислових підприємств. Крім того, в роботі конференції взяли участь представники країн народної демократії і Китаю. Всіх учасників було понад 1000 чоловік.

Конференція розглянула широке коло питань, зв'язаних з розвитком вчення про напівпровідники.

На конференції було прочитано 184 доповіді. Були обговорені основні питання, зв'язані з теоретичними і експериментальними роботами в галузі напівпровідників та їх застосування в техніці.

Закриваючи конференцію, було

А. Ф. Йоффе сказав, що широкі можливості напівпровідників треба перетворювати на реальну дійсність. Слід значно збільшити число дослідників, які працюють в галузі напівпровідників, об'єднати творчі зусилля академічних і галузевих інститутів, університетів, вищих технічних учбових закладів, конструкторських бюро, заводських лабораторій і новаторів виробництва.

НЕСТЕРОВСЬКА, ПОЗІГУН,
старші наукові співробітники
Інституту фізики.

ОБМІН ДОСВІДОМ

На філологічному факультеті відбулися комсомольські збори аспірантів. Збори присвячено найважливішому питанню—роботі над дисертаціями.

Комсорг М. Ковальська запросила на збори викладачів Г. М. Межевську і О. П. Ковальчук, які докладно і охоче розповіли про свою роботу над кандидатськими дисертаціями, дали цілий ряд порад і застережень.

Г. М. Межевська радила, як краще організувати свій робочий час, спланувати всю підготовчу роботу, вказувати, що кожний етап роботи важливий і не можна легковажити жодним з них.

При складанні бібліографії слід вести точну і детальну паспортизацію матеріалу. Після складання попереднього плану роботи треба приступити до збору матеріалів. Тут треба чітко розподілити, який матеріал стосується тої чи іншої частини чи розділу роботи. Дотримуватись строгої наукової об'єктивності в підбиранні і використанні матеріалів, не схилитись до тенденційного вибору «виграшного» і відкидання того

матеріалу, який протирічить доводжуваній думці.

Коли матеріал зібрано, можна скласти і детальний план чи проєкт майбутньої роботи.

Належну увагу треба приділити і висновкам, власне, висновки — це один з найважливіших розділів роботи, вони повинні бути новими, до цього ще ніким не висловленими думками, основним результатом роботи. Важливо при завершенні глибоко продумати композицію роботи, відвести достатньо часу для технічної редакції.

О. П. Ковальчук відзначила, що запорукою успіху роботи є добросовісність і любов до теми.

Для літературознавця особливо важливо «зжитися» з темою, тобто детально ознайомитися з епохою, літературними течіями і оточенням письменника, по творчості якого пишеться робота.

В процесі підготовчої роботи необхідно зразу ж робити свої наброски, помітки, записувати думки чи висновки, що виникають під час опрацювання тексту чи критичних матеріалів. Бажано при завершенні пев-

них розділів зразу ж надрукувати їх — це в значній мірі посилює запал роботи і впевненість, що робота буде завершена, видніше допущені недоліки і т. д.

Зупинючись на характеристичних окремих розділах роботи, О. П. Ковальчук розповіла, яким повинен бути вступ. Це не просто переказ чогось, а критичне осмислення зробленого до вас, ви ніби стаєте на плечі своїх попередників у розробці теми і знаходите щось нове, до вас не помічене, важливе і потрібне.

Робота літературознавця повинна мати аналітичний характер, а не описовий. Треба міркувати, співставляти, сперечатись, розв'язувати питання художньої майстерності і методу письменника.

Щоб успішно впоратись з завданням, треба планувати роботу кожного дня.

Молодих дисертантів цікавили питання складання бібліографії, характер цитування іншомовних авторів і т. д.

На всі питання Г. М. Межевська і О. П. Ковальчук дали відповіді.

В. ШАПОВАЛОВ.

ЛИСТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Дорога редакціє!

Сьогодні до рук мені попала стаття Рудякова, Іванова та інш. під назвою «Дезертири» від 22 листопада 1955 року. Не можу змовчати, бо «герої» цієї статті—мої колишні товариші.

З великим обуренням я сприймала кожен факт дезертирства моїх курсників. Мені соромно було читати прізвиська цих дезертирів, що запламували звання комсомольця, вкрили ганьбою наш філологічний факультет! І це мої товариші, з якими я вчилася 5 років! Наче це мене вдарили по обличчю, багатом висікли перед людьми! Ганьбою назавжди вкрили себе ці товариші—люди, начебто створені тільки для столиці, тільки для великих міст, люди, що цураються села, люди, які вважають, що життя в селі—гірше смерті! Такі люди не гідні звання радянської людини. Їх вчинок можна розцінювати, як зраду Батьківщині. Почалося з малого—втечі з лекції, а скінчилося великим—втечею з передової лінії вогню, бо там, куди тебе посилає Батьківщина, саме і є та «передова», де держава визначає твою цінність як громадянина соціалістичного суспільства.

А треба сказати, що іноді нелегко приходиться перебувати на цій передовій. Бо від людини, що закінчила вуз, багато вимагають: тут треба

бути не тільки педагогом-вихователем, але й комсомольським вожаком, треба вести кропітку роботу по залученню молоді до комсомолу, треба до інших ставити суворі вимоги, але, в першу чергу, ставити їх до себе. Важко працювати, проте радісно відчувати, що твоя праця—не марна, що твоя робота по вихованню молоді—велична і почесна.

Саме цього «фронту», цієї «передової» уникають боягузи. Сором ганьба Ветчинкіній, Пенювій, Ждановій, Іовсі та й іншим дезертирам, прізвиська яких випадково не згадали в статті.

Найвищим принципом життя кожного комсомольця має бути клятва Павла Корчагіна: «Самое дорогое у человека — это жизнь. Она дается ему один раз, и прожить ее надо так, чтобы не было мучительно больно за бесцельно прожитые годы, чтобы не жег позор за подленькое и маленькое прошлое и чтобы, умирая, смог сказать: вся жизнь и все силы были отданы самому прекрасному в мире — борьбе за освобождение человечества».

Г. СІКОРСЬКА, випускниця філологічного факультету, нині вчителька Підгородецької середньої школи, Сколівського району, Дрогобицької області.

Наукова бібліотека в зимових умовах

На протязі багатьох років працівники бібліотеки із страхом чекають

зимних та зимових днів. Тривоги працівників бібліотеки мають підстави: найбільшу кількість захворювань по університету дає саме наукова бібліотека. При аналізі причин захворювань вияснилося, що в основному вони мають простудний характер і спричиняються ненормальними умовами роботи.

Винна в цьому господарська частина університету, але, незважаючи на неодноразові нагадування, наші господарники залишаються байдужими до справи охорони праці. В приміщеннях палатя по 4—6 годин, тому вже в годину дня в усіх приміщеннях панує холод.

Другою причиною високої захворюваності є погана вентиляція. Працівники абонементу страждають головними болями, працівники складів

хворіють кон'юнктивітом (хвороба очей і повік від пороку).

Бібліотека з великими труднощами дістала мотори для вентиляторів, але використати їх неможливо, бо кошти, асигновані для техніки безпеки в сумі 3080 крб., витрачені на інші потреби.

Будинок бібліотеки, побудований в кінці XIX століття, не був обладнаний електропроводкою. Електрики й до цього часу немає на складах, хоч за обсягом фондів наша бібліотека є одною з найбільших в Союзі. Взимку працівники складів вимушені працювати з ліхтариками.

Деякі роки тому знайшлися досить значні кошти, (біля 30 тис. крб.) на проведення світла, але не знайшлося 800 крб. на складення кошторису й роботу не було закінчено. Коли ж буде кінець цим неподобствам?

В. ФЕЛЬДМАН.

КРИТИКА ПОЗА СПИНОЮ

Недавно в групі зоологів III курсу біологічного факультету пройшли відкриті комсомольські збори на тему: «Бережи честь групи, як свою власну».

На зборах обговорювалося халатне ставлення деяких комсомольців до роботи над курсовими, до навчання. Збори були бурхливі. Та на другий же день від комсомольського запалу не залишилося й сліду. Так, коли студентка Красницька на лекції, що відбулася на другий день після зборів, заявила, що комсомольці не мали права говорити про її погане ставлення до навчання, бо вона не комсомолка, всі лише соромливо похилили голови. Не змогли комсомольці дати належну відсіч Красницькій, коли вона образила одного з членів групи, заявивши йому: «Свиня ти, тобі потрібно заплювати очі». Це за те, що той розповів зборам правду, як Красницька «готується» до сесії, як вона «цікавиться» майбутньою спеціальністю.

Байдужа комсомольська група і до Г. Шкарбун, яка до цього часу не ліквідувала заборгованість з зоології хребетних. Комсомольці вважають, що їх обов'язок «поболіти» за Галю, коли вона складає екзамен, але наполягти на тому, щоб та посправжньому взялася за роботу—це вже не їх справа. В групі помітили, що Галина Шкарбун стала часто обманювати товаришів. Про це на зборах у відсутності Шкарбун багато і гаряче говорили, а на другий день знову не наважились все сказати їй в очі.

Така критика поза спиною аж ніяк не сприяє згуртуванню групи, піднесенню авторитету комсомольців групи.

А. ДУДНИК, профорг групи зоологів III курсу біологічного факультету.

ЧОМУ НЕРВУВАВ ІГОР ЗЕЛІНСЬКИЙ?

Член комітету комсомолу Ігор Зелінський, який головував на конференції, явно нервував. Голова правління спортивного клубу тов. Луполовер шойно закінчив свою доповідь, а бажачих виступати не було. В президії про щось поспішно радились. А. Я. Луполовер шукав у залі знайомі обличчя і поглядом благав їх виступити. Та його спроби активізувати делегатів були марними.

120 делегатів, які представляли собою 1300 членів спортивного товариства «Буревісник», відмовчувались. Мовчали не тому, що робота в організації велася добре, а тому, що доповідь тов. Луполовера носила чисто звітний характер, де за кількістю трусів і майок, які він ретельно перерахував у своїй доповіді, не відчувалися живі спортсмени з їх запитамі та шоденними тривогами. Тов. Луполовер констатував факти, але не давав їм оцінки. Не було в його доповіді гострої і дошкульної критики, цієї рушійної сили всякої живої справи. А коли зважити на те, що в роботі правління спортивного клубу була відсутня колегіальність і тов. Луполовер здебільшого підміняв у роботі членів правління, а не керував ними, то стане цілком зрозумілим, чому вся робота правління звелася в основному до підготовки та випуску фотомонтажів та стінгазет. Нема чого казати, пропаганда спорту—важлива справа, але лише тоді, коли вона не перетворюється на самоціль.

Смішно, але факт, що члени правління спортклубу навіть не знали один одного в обличчя. Де ж тут було думати про планомірну та повсякденну роботу з спортсменами? Правління спортклубу планувало одне, а спортивні ради факультетів—щось зовсім інше. Пожвавлення

в роботі наступало лише тоді, коли треба було сплачувати членські внески. Тут в планах спортивного клубу та факультетських спортрад спостерігається повна відповідність.

Серед такого організаційного різноманітності не важко було забути про тих, для кого існувало і правління, і спортивний клуб, не важко було забути про спортсменів, про виховання кадрів. Про це і забули. Поступово досвідчені спортсмени закінчували університет і вибували із спортивного колективу, а молодого покоління спортклуб не виховував. Це призвело до поганих наслідків. По деяких видах спорту університет був змушений поступитися своїм першим місцем.

Трагічна доля спіткала футбольну команду університету. Ще й досі на дощі пошани спортивного клубу, яку, до речі, треба було б оновити, висить фотографія капітана футбольної команди студента економічного факультету Санікідзе. Добре тоді грали наші футболісти! Були першими серед вузівських команд. Гаряче аплодували їм і свої, і чужі «болільники». Та ось вибуло із команди 8 футболістів разом із капітаном, і спортивний клуб не спромігся знайти їм не те, що достойну, а навіть будь-яку заміну. Не билися в цьому році гарячі серця університетських «болільників» за своїх футболістів, бо спортклуб не виставив команди для участі в міжвузівських футбольних змаганнях. І нарікання «болільників» справедливо летять на голову не тільки правління спортклубу, але й завідуючого кафедрою фізкультури і спорту тов. Козирева. Та зате тов. Луполовер у своїй доповіді старанно перерахував, скільки є в нас ларців, трусів і футболіст. Невже спортивний клуб перетворить їх на священні реліквії, невже у нас не

має кому їх надіти, щоб захистити честь університету на футбольному полі?

Іноді доводиться чути від працівників кафедри фізичної культури і спорту нарікання на те, що, мовляв, важко зробити із студента спортсмена-розрядника, коли він мало займався фізкультурою до 17—18 років. І чи не звідси йде та неувага до виховання молодих кадрів? Та, зрештою, нехай не кожен студент стане спортсменом-розрядником, але прямий і почесний обов'язок спортклубу прищепити кожному фізично здоровому студентові звичку і, якщо хочете, любов до фізкультури та спорту. Тут забувають слова Й. В. Сталіна, які, до речі, написані на транспаранті у спортивному залі: «Необхідно... домогтися такого культурного росту суспільства, який би забезпечував усім членам суспільства всебічний розвиток їх фізичних і розумових здібностей». Ці слова Й. В. Сталіна повинні кликати і правління спортивного клубу, і працівників кафедри фізвиховання не до пасивного їх споглядання, а до активного впровадження в життя.

Про недоліки в роботі правління спортклубу не міг не знати комітет комсомолу і, зокрема, відповідальний за спортсектор тов. Зелінський. Але, очевидно, знав і мовчки спостерігав. Якби у тов. Зелінського був тісний контакт у роботі з правлінням спортклубу, то не довелося б йому так вертувати на звітно-виборній конференції. Що ж, вишло за відомим прислів'ям: «Що, братіку, посіяв, те й пожнеш».

Хочеться вірити, що новообране правління спортивного клубу і комітет комсомолу не будуть далі миритися з недоліками у спортивно-масовій роботі в університеті.

А. ТУРОВСЬКИЙ.

ЮВІЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нещодавно в нашому університеті відбулась наукова конференція, присвячена 50-річчю з дня смерті великого російського вченого Івана Михайловича Сеченова.

Крім вчених Одеси, в конференції взяли участь провідні вчені-фізіологи та психологи з Москви, Києва, Кишинева, Харкова та Сталіно.

В своїй доповіді на конференції проф. Д. Г. Елькін розповів про результати своєї останньої експериментальної роботи, в якій він досліджує вплив старих тимчасових зв'язків на швидкість реакції на подразнення.

Проф. Р. О. Файтельберг та доц. Л. А. Семенюк доповіли про результати своїх експериментів відносно впливу зниженого барометричного

тиску на всмоктування, що є дальшим розвитком сеченовських ідей.

З цікавою доповіддю на тему «Підтвердження поглядів І. М. Сеченова та І. П. Павлова на гальмування» виступив проф. О. О. Зубков. Він по-новому висвітлює процес гальмування, відкидаючи думку, що процес гальмування завжди є явищем парабіозу, і доводить, що гальмування пов'язане з процесом обміну.

Із змістовною доповіддю на тему: «І. М. Сеченов та проблема розумового розвитку дитини» виступила член-кореспондент Академії педагогічних наук РСФСР проф. Н. О. Менчинська.

Доц. О. В. Запорожець у своїй

повіді «Проблема самовільних рухів у працях І. М. Сеченова» в багатьох відношеннях по-новому трактує самовільні рухи.

Доповідь дійсного члена Академії педагогічних наук РСФСР проф. О. Р. Лурія «Про два види синтезів у корі великих півкуль» складалася з важливих і цікавих експериментальних даних, одержаних ним при клінічних дослідженнях очагових уражень головного мозку.

Всього на конференції було заслухано біля 20 доповідей.

Жваве обговорення доповідей, в якому взяли участь 15 чоловік, допомогло з'ясувати багато важливих наукових питань.

Слідами наших виступів

«ПРО ЗАБУТІ ПРЕДМЕТИ»

В нашій газеті за № 35 від 22 листопада ц. р. була вміщена стаття доц. В. Є. Черняховського, доц. Л. А. Сечкарьова, доц. М. В. Павлюка, кандидата філологічних наук М. М. Копиленка і кандидата історичних наук П. О. Каришківського «Про забуті предмети». Недавно на адресу «За наукові кадри» надійшов лист з редакції «Літературної газети», в якому зазначається: «Дякуємо Вам за відклик на статтю «В зашитої забутої науки» Н. Дератані та І. Нахова. При підготовці редакційного огляду читачських відгуків на цей виступ газети, ми використаємо також Ваші думки і пропозиції».

«ДЕЗЕРТИРИ»

В № 35 нашої газети від 22 листопада ц. р. була вміщена стаття М. Рудякова, Р. Іванова, Г. Жердій та В. Зозулі «Дезертири». Матеріал статті став темою для одного з сатиричних вікон, які випускаються Одеським обкомом комсомолу. У «вікні» змальовано карикатуру на випускника нашого університету Ієсву, якому Одеський університет вручає призначення в Татарбунарський район, а в той же час чийсь міцні руки перетягають його до консерваторії. Під карикатурою вміщений віршований підпис.

«ЛІТСТУДІЯ ПОВИННА ПРАЦЮВАТИ»

21 грудня відбулося засідання кафедри української літератури. Серед інших питань було розглянуто й питання про літературну студію. Члени кафедри визнали статтю газети «За наукові кадри» «Літстудія повинна працювати» цілком слушною. Для налагодження роботи літстудії кафедра призначила її керівником кандидата філологічних наук М. О. Левченка і висловила готовність всіма силами допомагати в майбутній роботі літстудії.

Редактор І. М. ДУЗЬ.